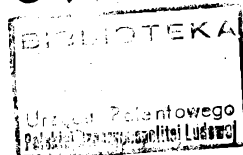

2
Warszawa, 19 grudnia 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 24035.

Kl. 30 b, 17.

Mowsza Epsztejn
(Warszawa, Polska).

Przyrząd elektryczny do wypalania ceramiki dentystycznej.

Patent dodatkowy do patentu Nr 20204.

Zgłoszono 6 sierpnia 1934 r.

Udzielono 21 października 1936 r.

Najdłuższy czas trwania patentu do 11 czerwca 1949 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy ulepszeń przyrządu elektrycznego, opisanego w patencie Nr 20 204.

Ulepszenia te polegają na innym układzie narządów przyrządu, przedstawionego na fig. 1 i 2 rysunku, oraz innym wykonaniu i umieszczeniu regulatora prądu, składającego się z opornika 1, kontaktów 5 i drążka sterującego 6, dzięki czemu osiąga się usunięcie wpływów termicznych regulatora, tulei 3 i płyty 4 na pirometr 2.

Opornik 1 regulatora, ustawiony na płycie 4 w położeniu pionowym i przykryty ochronną skrzynką dziurkowaną, jest płaski i posiada dużą powierzchnię chłodzenia.

Opornik 1 regulatora i tuleja 3 są umieszczone możliwie jak najdalej od pirometru 2.

Niżej opisany jest nowy rodzaj tulei, różniący się według wynalazku od podanych w patencie Nr 20 204 sposobem nawijania drutu grzejnego. Tuleja, z intensywnym grzaniem dna komory do wypalania, jest zbudowana w ten sposób, że na dnie komory układa się większą liczbę drutów, niż na bocznych ściankach.

Następnie, w celu uzyskania możliwie jednakowej temperatury w komorze do wypalania, we wszystkich tulejach zwoje drutu grzejnego są nawijane co raz gęściej,

poczynając od tylnej ścianki ku otworowi wejściowemu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd elektryczny do wypalania ceramiki dentystycznej według patentu Nr 20 204, znamienny tem, że opornik (1) regulatora, umocowany na płycie montażowej (4) w położeniu pionowym przy pomocy dwóch nóżek i przykryty ochronną skrzynką dziurkowaną, stanowi układ płaski o dużej powierzchni chłodzenia.

2. Przyrząd według zastrz. 1, zna-

mienny tem, że pirometr (2) jest umieszczony możliwe najdalej od opornika (1) i tulei (3).

3. Przyrząd według zastrz. 1, znamienny tem, że jest zaopatrzony w tuleję z intensywnym grzaniem dna komory, posiadającą na dnie większą liczbę zwojów, niż na bocznych ściankach.

4. Przyrząd według zastrz. 1, znamienny tem, że uzwojenie drutu grzejnego jest coraz gęstsze od tylnej ścianki w kierunku otworu wejściowego.

Mowska Epsztajn.

